

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 57

Vydána dne 17. listopadu 1962

Cena 60 hal.

OBSAH:

100. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Marokem o letecké dopravě
107. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Mezinárodní úmluvě o telekomunikacích
108. Vyhláška ministerstva školství a kultury o soukromém vyučování v oboru umění a v oboru cizích jazyků
- O z n á m e n í o vydání obecných právních předpisů
-

106

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 13. října 1962

**o Dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Marokem
o letecké dopravě**

Dne 8. května 1961 byla v Rabatu podepsána Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Marokem o letecké dopravě.

Vláda Československé socialistické republiky schválila Dohodu dne 13. září 1961, což bylo sděleno marocké straně nótou ze dne 5. června 1962.

Marocký král ratifikoval Dohodu dne 19. července 1962, což bylo oznámeno nótou ze dne 19. září 1962.

Podle ustanovení článku 21 vstoupila Dohoda v platnost dne 19. října 1962.

České znění Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

dr. Gregor v. r.

DOHODA

**mezi Československou socialistickou republikou a Marokem
o letecké dopravě**

Vláda Československé socialistické republiky a Vláda Jeho veličenstva marockého krále vedeny přáním napomáhat rozvoji letecké dopravy mezi Československou socialistickou republi-

kou a Marokem a uskutečňovat v této oblasti co nejširší mezinárodní spolupráci,

přejíce si uplatňovat v této dopravě zásady a ustanovení Úmluvy o mezinárodním civilním le-

tectví podepsané dne 7. prosince 1944 v Chicagu, označené dále jako „Úmluva“,

dohodly se takto:

Část I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

Smluvní strany si poskytují vzájemně práva stanovená v této Dohodě za účelem zřízení mezinárodních civilních leteckých spojů uvedených v Příloze.

Článek 2

Při uskutečňování této Dohody a její Přílohy:

- a) výraz „území“ bude mít význam stanovený článkem 2 Úmluvy,
- b) výraz „letecké úřady“ znamená:
 - pokud jde o Maroko, ministerstvo veřejných prací, Ředitelství pro letectví,
 - pokud jde o Československou socialistickou republiku, ministerstvo dopravy a spojů, letecký odbor,
- c) výraz „určený letecký podnik“ znamená podnik pro leteckou dopravu, který jedna smluvní strana podle článku 17 písemně označí jako podnik oprávněný k provozování služeb dohodnutých v rámci této Dohody,
- d) výrazy „palubní zařízení“, „palubní zásoby“ a „náhradní součástky“ budou mít význam uvedený v definicích podle Přílohy 9 Úmluvy.

Článek 3

V zájmu zamezení jakýchkoliv diskriminačních opatření a v zájmu zajištění úplné rovnosti v zacházení dohodly se smluvní strany, že:

- a) daně nebo jiné poplatky a dávky vybírané každou smluvní stranou za používání letišť a jiných leteckých zařízení na jejím území letadly druhé smluvní strany nesmějí být vyšší než ty, které jsou placeny za vlastní letadla stejného typu používaná k podobným mezinárodním službám,
- b) s výhradou dodržování předpisů příslušné smluvní strany:

1. letadla používaná určenými leteckými podniky jedné smluvní strany, jež vstoupí na území druhé smluvní strany, jakož i pohonné hmoty, mazací oleje, náhradní součástky, palubní zařízení, palubní zásoby a vůbec materiál určený výlučně k použití v letadle, dovezené a vyvezené těmito letadly budou na tomto území osvobozeny od celních poplatků a od jiných poplatků a dávek, jež se platí za zboží při dovozu, vývozu nebo tranzitu.

2. pohonné hmoty, mazací oleje, náhradní součástky, obvyklé zařízení a zásoby na palubě určené pro letadla uvedená v odstavci 1 tohoto článku budou při dovozu na území druhé smluvní strany,

nebo při vývozu z tohoto území osvobozeny od celních poplatků, inspekčních poplatků nebo jiných podobných poplatků a dávek.

3. pohonné hmoty a mazací oleje vzaté na palubu letadel, používaných určenými leteckými podniky jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, jež jsou zpět vyváženy, budou vyňaty z celních poplatků, spotřebních daní a jiných domácích poplatků a dávek.

Článek 4

Každý z leteckých podniků, určený jednou smluvní stranou, bude moci udržovat v nezbytném rozsahu vlastní technický a administrativní personál na území druhé smluvní strany. Určený letecký podnik pověří, pokud nebude mít vlastní službu na letištích druhé smluvní strany, potřebnými pracemi, bude-li to možné, personál letiště nebo leteckého podniku určeného druhou smluvní stranou.

Článek 5

Osvědčení o způsobilosti k letu, diplomy a letecké legitimace vydané nebo uznané za platné jednou ze smluvních stran budou, pokud nepozbyly platnosti, uznány druhou smluvní stranou za platné pro provozování leteckých linek uvedených v příložené Příloze. Každá smluvní strana si však vyhrazuje právo neuznat za platné pro létání nad jejím územím diplomy a letecké legitimace vydané jejím příslušníkům druhou smluvní stranou nebo kterýmkoliv jiným státem.

Článek 6

a) Zákony a předpisy každé smluvní strany týkající se vstupu na její území a výstupu z něho vztahující se na letadla v mezinárodním leteckém styku a zákony a předpisy týkající se provozu a létání těchto letadel po dobu jejich pobytu na jejím území budou platit pro letadla podniku nebo podniků druhé smluvní strany.

b) Cestující, posádky a odesílatelé zboží se musí podrobit buď osobně nebo prostřednictvím třetí osoby jednající jejich jménem a na jejich účet zákonům a předpisům, podle nichž se na území každé smluvní strany řídí vstup, pobyt, a výstup cestujících, posádek a zboží, jako jsou předpisy o vstupu, formalitách výstupu, přistěhovalectví, clech a karanténě.

Článek 7

Každá smluvní strana si vyhrazuje právo odmítnout leteckému podniku určenému druhou smluvní stranou oprávnění k provozu nebo je odvolat, jestliže se důvodně domnívá, že není prokázáno, že převážná část vlastnictví a skutečná kontrola tohoto podniku jsou v rukou druhé smluvní strany nebo jejich státních příslušníků, nebo jestliže se tento podnik nepodřídí zákonům a předpisům uvedeným v článku 6 nebo neplní závazky uložené touto Dohodou.

Každá ze smluvních stran použije tohoto práva pouze po konzultaci provedené podle článku 9 s výjimkou případů, kdy okamžité zastavení provozu nebo okamžité uplatňování omezení jsou nutné, aby se předešlo dalšímu porušování zákonů a předpisů.

Článek 8

Každá smluvní strana bude moci kdykoliv požádat o konzultaci mezi příslušnými leteckými úřady obou smluvních stran v otázkách výkladu, provádění nebo změn této Dohody.

Tato konzultace začne nejpozději během 30 dnů ode dne obdržení žádosti.

Změny, o nichž bylo rozhodnuto, že budou provedeny v této Dohodě, vstoupí v platnost po jejich potvrzení diplomatickou cestou formou výměny nót. Změny Přílohy vstoupí však v platnost okamžitě a budou dodatečně potvrzeny výměnou diplomatických nót.

Článek 9

a) V případě, že spor týkající se výkladu nebo provádění této Dohody nebude moci být urovnán podle ustanovení článku 9 ať již mezi leteckými úřady nebo mezi vládami smluvních stran, bude postoupen na žádost jedné ze smluvních stran rozhodčímu tribunálu.

b) Rozhodčí tribunál se bude skládat ze tří členů. Každá z obou vlád si zvolí jednoho rozhodce. Tito dva rozhodci se dohodnou o určení příslušníka třetího státu jako předsedy.

c) Nepodaří-li se vyřešit spor přátelským způsobem, rozhodčí tribunál rozhodne většinou hlasů. Pokud se smluvní strany nedohodnou jinak, stanoví tribunál sám zásady pro své jednání a určí své sídlo.

d) Smluvní strany se zavazují, že se podrobí prozatímním opatřením, která mohou být nařízena v průběhu řízení, jakož i rozhodčímu rozhodnutí, které se považuje v každém případě za konečné.

e) Jestliže jedna ze smluvních stran se rozhodčím rozhodnutím nepodrobí, může druhá smluvní strana na tak dlouho, dokud tento stav trvá, omezit, dočasně zastavit nebo odvolat práva nebo výsady, které na základě této Dohody poskytla nepodrobivší se straně.

f) Každá smluvní strana ponese náklady spojené s činností svého rozhodce a polovinu nákladů za určeného předsedu.

Článek 10

Tato Dohoda a její Příloha budou zaslány Mezinárodní organizaci pro civilní letectví za účelem registrace.

Článek 11

Tato Dohoda bude uvedena do souladu s každou dohodou mnohostranného charakteru, která by zavazovala obě smluvní strany.

Část II Dohodnuté služby

Článek 12

Vláda Jeho veličenstva marockého krále poskytuje vládě Československé socialistické republiky a recipročně vláda Československé socialistické republiky poskytuje vládě Jeho veličenstva marockého krále právo provozovat jedním nebo více leteckými podniky určenými příslušnou vládou letecké služby stanovené v seznamu linek v Příloze k této Dohodě. Tyto služby budou v dalším označovány jako „dohodnuté služby“.

Článek 13

a) Dohodnuté služby mohou být provozovány ihned nebo později podle přání smluvní strany, již jsou práva poskytována za podmínky, že:

1. smluvní strana, již byla práva poskytnuta, určíla jeden nebo více leteckých dopravních podniků k provozování jedné nebo více stanovených linek,

2. smluvní strana, která práva poskytuje, dala za podmínek uvedených v odstavci b) tohoto článku příslušnému podniku nebo podnikům požadované provozní oprávnění, jež má být vydáno co nejdříve s výhradou ustanovení článku 7.

b) Určené letecké podniky mohou být vyzvány, aby leteckým úřadům strany, která poskytuje práva, podaly důkaz o tom, že jsou s to uspokojit požadavky předepsané zákony a předpisy obvykle uplatňovanými těmito úřady při činnosti obchodních podniků letecké dopravy.

Článek 14

Letecký podnik nebo podniky určené jednou ze smluvních stran podle této Dohody budou mít na území druhé smluvní strany v mezinárodní dopravě právo vykládat a nakládat cestující, poštu a zboží v místech přistání a na linkách, které jsou uvedeny v připojené Příloze.

Článek 15

Podnikům určeným každou ze smluvních stran musí být zaručeno spravedlivé a rovné zacházení, aby jim byly dány stejné podmínky k provozování dohodnutých služeb.

Na společných tratích musí podniky vzájemně přihlížet ke svým zájmům tak, aby se nevhodné nedotýkaly služeb druhé strany.

Článek 16

a) Provozování služeb mezi marockým územím a československým územím a naopak na linkách uvedených v seznamu I. Přílohy k této Dohodě představuje pro obě země základní a prvořadé právo.

b) Při provozování těchto služeb:

1. kapacita bude rozdělena rovnoměrně mezi marockými a československými podniky s výhradou odstavce 3 tohoto článku,

2. celková kapacita daná do provozu na všech linkách bude přizpůsobena poptávce, kterou lze předvídat.

Aby mohly zvládnout nepředvídané nebo okamžité přepravní potřeby na těchto linkách, rozhodnou určené letecké podniky společně, jaká opatření učiní ke zvládnutí tohoto dočasného zvýšení provozu. O opatřeních neprodleně uvědomí letecké úřady svých zemí, které se mezi sebou mohou v té věci konzultovat, budou-li to považovat za účelné,

3. v případě, že by si jedna ze stran nepřála zajišťovat na jedné nebo na více linkách buď zčásti nebo v plném rozsahu přepravní kapacitu, která na ní připadá, dohodne se s druhou stranou o postoupení celé nebo části přepravní kapacity, která na ní připadá v rámci stanoveného limitu, a to na určitou dobu.

Smluvní strana, která všechna práva nebo část svých práv takto postoupila, může je znovu převzít po skončení uvedené doby.

Článek 17

a) Na každé z linek uvedených v seznamu II. Přílohy k této Dohodě bude prvořadým cílem dohodnutých služeb uvést při rozumném koeficientu využití do provozu takovou kapacitu, která odpovídá poptávce po mezinárodní letecké dopravě směrem z území nebo na území smluvní strany, která určila podnik provozující tyto služby, kterou lze běžně a rozumně předvídat.

b) Podnik nebo podniky určené jednou smluvní stranou budou však moci uspokojit v mezích celkové kapacity předvídané v odstavci a) tohoto článku poptávku po dopravě mezi územím třetích států, jimiž procházejí dohodnuté linky, a územím druhé smluvní strany, a to do té míry, pokud tato poptávka není uspokojena místními nebo oblastními službami. To bude v případě potřeby stanoveno konzultací mezi leteckými úřady podle článku 8 této Dohody.

c) Nad rámec kapacity podle odstavce a) tohoto článku může být dodatečně dána do provozu doplňková kapacita v každém případě, když to bude vyžadovat přepravní poptávka v zemích, v nichž je linka provozována.

Článek 18

Určené letecké podniky sdělí leteckým úřadům obou smluvních stran nejpozději 30 dní před zahájením dohodnutých služeb, druh služeb, typ používaných letadel a předpokládané letové řády. Totéž platí pro dodatečné změny.

Článek 19

a) Stanovení tarifů platných pro dohodnuté služby na československých a marockých linkách,

jež jsou uvedeny v této Dohodě, se uskuteční pokud možno dohodou mezi určenými podniky.

Tyto podniky budou postupovat:

1. buď tak, že použijí ustanovení, která by byla přijata v rámci postupu pro určování tarifů Mezinárodního sdružení leteckých dopravců (IATA),

2. nebo na základě přímé dohody a pokud je to zapotřebí po konzultaci s leteckými dopravními podniky třetích států, které provozují zcela nebo zčásti tytéž tratě.

b) Takto stanovené tarify budou předloženy ke schválení leteckým úřadům každé smluvní strany nejméně třicet (30) dní přede dnem, kdy mají vstoupit v platnost, přičemž tato lhůta může být ve zvláštních případech zkrácena za podmínky, že s tím úřady souhlasí.

c) Jestliže určené letecké podniky se nedohodly na stanovení tarifu odpovídajícího ustanovení odstavce a) tohoto článku, nebo jestliže jedna ze smluvních stran oznámila, že nesouhlasí s tarifem, který jí byl sdělen podle odstavce b) tohoto článku, vyznaší se letecké úřady obou smluvních stran dosáhnout uspokojivého řešení.

V krajním případě bude se možno odvolat k arbitráži předvídané v článku 9 této Dohody.

Dokud nebude vyneseno rozhodčí rozhodnutí, bude mít smluvní strana, která s tarifem nesouhlasila, právo požadovat od druhé smluvní strany, aby byly zachovány dosud platné tarify.

Článek 20

Každá smluvní strana bude moci kdykoliv sdělit druhé smluvní straně přání vypovědět tuto Dohodu. Toto sdělení bude zasláno současně Mezinárodní organizaci pro civilní letectví.

Výpověď nabude účinnosti 12 měsíců od přijetí sdělení druhou smluvní stranou, pokud toto sdělení nebude znovu zpět na základě společné Dohody před ukončením uvedeného období. V případě, že by smluvní strana, která obdrží takové sdělení, nepotvrdila jeho příjem, bude se mít za to, že toto sdělení obdržela patnáct (15) dní po jeho doručení do sídla Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek 21

Závěrečná ustanovení

Tato Dohoda vstoupí v platnost jeden měsíc poté, kdy si obě smluvní strany vzájemně sdělí, že bylo provedeno příslušné oficiální řízení.

Na důkaz toho zmocnění obou stran tuto Dohodu podepsali.

Dáno v Rabatu dne 8. května 1961 ve dvou francouzských vyhotoveních.

Za Československou
socialistickou republiku

Karel Štekl v. r.

Za Marocké království

Lamrani v. r.

PŘÍLOHA

SEZNAM I

Marocké linky

Místa v Maroku — Praha

Československé linky

Místa v Československu — Rabat nebo Casablanca

SEZNAM II

Marocké linky

1. Místa v Maroku — Paříž — Frankfurt — Praha a dále směrem na východ¹⁾
2. Místa v Maroku — Ženeva — Praha a dále směrem na východ¹⁾

Československé linky

1. Praha — Curych — Rabat nebo Casablanca — Konakry — Freetown — Monrovia
2. Praha — Curych — Rabat nebo Casablanca — Konakry — Lagos
3. Praha — Curych — Rabat nebo Casablanca — body ve Střední Americe anebo v Jižní Americe¹⁾

¹⁾ Místa dále na východ a místa ve Střední anebo Jižní Americe budou konkretizována dodatečně společnou dohodou mezi leteckými úřady obou smluvních stran.

P o z n á m k a :

a) Určené podniky budou moci vynechávat na kterékoliv z výše uvedených linek jedno nebo více mezilehlých míst přistání za podmínky, že tato místa leží na území třetích států.

b) Bylo dohodnuto, že v seznamech linek budou uváděna pouze místa, na něž se vztahují práva páté svobody.

107

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 24. října 1962

o Mezinárodní úmluvě o telekomunikacích

Dne 21. srpna 1959 byla v Ženevě sjednána Mezinárodní úmluva o telekomunikacích; za Československou socialistickou republiku byla Úmluva podepsána s výhradami obsaženými v bodech XVII, XXII a XXIII Závěrečného protokolu k Mezinárodní úmluvě o telekomunikacích (Ženeva 1959).

Prezident republiky ratifikoval Úmluvu s výhradami učiněnými při jejím podpisu dne 26. července 1962. Ratifikační listina Československé so-

cialistické republiky byla dne 1. srpna 1962 uložena u generálního sekretariátu Mezinárodní telekomunikační unie.

Podle svého článku 17, odstavce 3 nabyla Úmluva pro Československou socialistickou republiku platnosti dne 1. srpna 1962.

Opis Úmluvy spolu s českým překladem je uložen v archivu ministerstva zahraničních věcí.

David v. r.

108

VYHLÁŠKA

ministerstva školství a kultury

ze dne 26. Mjna 1962

o soukromém vyučování v oboru umění a v oboru cizích jazyků

Ministerstvo školství a kultury stanoví podle § 33 odst. 4 zákona č. 186/1960 Sb. (školský zákon):

§ 1

Soukromé vyučování

(1) Soukromé vyučování v oborech umění a cizích jazyků, které se provádí za úplatu, lze povolit jen tehdy, není-li vyučování v příslušném oboru zajištěno ve vzdělávacích zařízeních veřejných institucí.

(2) Za soukromé vyučování podle odstavce 1 se nepovažují opakovací hodiny (kondice), které poskytují žáci a studenti škol jiným žákům a studentům.

§ 2

Soukromé vyučování v oborech umění

(1) Oprávnění k soukromému vyučování v oborech umění může být uděleno pouze tomu, kdo

- a) již má oprávnění k soukromému vyučování v některém oboru umění a vykonává je nejméně deset let,
- b) má potřebnou odbornou způsobilost pro příslušný obor umění a
- c) je starší padesáti let.

(2) Odbornou způsobilostí podle odstavce 1 se rozumí dokončené studium na příslušné umělecké škole nebo jinak získané vzdělání v příslušném oboru.

§ 3

Soukromé vyučování v oboru cizích jazyků

Oprávnění k soukromému vyučování v oboru cizích jazyků může být uděleno uchazeči, který dokončil studium příslušných jazyků na vysoké škole nebo jinak prokáže odbornou způsobilost k vyučování těmito jazyky.

Ustanovení společná

§ 4

(1) Oprávnění k soukromému vyučování uděluje na žádost uchazeče okresní národní výbor, v jehož obvodu uchazeč působí nebo hodlá působit.

(2) Uchazeči, kterým bylo povoleno soukromé vyučovat podle dosavadních předpisů, mohou požádat o udělení oprávnění podle této vyhlášky do tří měsíců ode dne počátku její účinnosti. Nepodají-li žádost, jejich oprávnění po uplynutí této lhůty zaniká. Jinak oprávnění zaniká po uplynutí jednoho měsíce po právoplatnosti rozhodnutí o odnětí oprávnění.

§ 5

Okresní národní výbor může odejmout oprávnění k soukromému vyučování

- a) je-li vyučování v příslušném oboru zajištěno veřejnými institucemi; není-li vyučující zároveň do těchto zařízení převzat, popř. neobstará-li mu okresní národní výbor jiné přiměřené zaměstnání, stanoví vhodnou lhůtu k zániku oprávnění zejména s ohledem na žáky vyučujícího,
- b) zjistí-li se ve vyučování vážné nedostatky odborné nebo politické,
- c) nesplní-li vyučující daňovou povinnost, nebo
- d) neprovozuje-li vyučující soukromé vyučování po dobu delší než 1 rok, pokud nejde o případ zvláštního zřetele hodný (choroba, veřejné úkoly apod.).

§ 6

(1) Odborný dozor na soukromé vyučování vykonává okresní národní výbor; vede též evidenci vyučujících.

(2) Vyučující je povinen podávat okresnímu národnímu výboru pravidelné zprávy o své činnosti ve lhůtách, které okresní národní výbor stanoví.

(3) Soukromí učitelé nejsou oprávněni vydávat svým žákům jakákoli vysvědčení ani jiné veřejné listiny.

§ 7

V jednotlivých a odůvodněných případech může ministerstvo školství a kultury, zejména na návrh okresního národního výboru, povolit v dohodě s ústředním výborem Odborového svazu zaměstnanců školství a kultury odchylky od ustanovení této vyhlášky.

§ 8

(1) Nařízení ministra kultury č. 10/1956 Sb., kterým se vydávají předpisy o odborné způsobilosti vyučovat jednotlivým oborům umění, a o udělování a odnětí oprávnění k soukromému vyučování v oboru umění, je zrušeno.

(2) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Kahuda v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo vnitřního obchodu vydalo dne 10. září 1962

směrnice pro tvorbu a kontrolu malobchodních cen, pro nákup a prodej partiových, neplnohodnotných a použitých výrobků, pro odbyt poškozených a úplně znehodnocených výrobků a pro označování výrobků cenami.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. října 1962; bylo jimi zrušeno opatření o tvorbě a kontrole maloobchodních cen, o nákupu a prodeji partiových, neplnohodnotných a použitých průmyslových výrobků a o způsobu odbytu poškozených a úplně znehodnocených výrobků, které bylo uveřejněno pod poř. č. 42 v čísle 19/1960 Věstníku ministerstva vnitřního obchodu, a jeho vydání oznámeno v částce 85 Sbírky zákonů z roku 1960.

Směrnice byly uveřejněny pod poř. č. 24 ve Věstníku ministerstva vnitřního obchodu č. 17 z roku 1962.

Lze do nich nahlédnout u ministerstva vnitřního obchodu, u vedení podniků státního obchodu a u odborů obchodu krajských a okresních národních výborů.